

PARAFRAZA VA LAQABLAR TAHLILI

*Muazzama Foziliya
Turkshunoslik fakulteti talabasi
TDSHU, Uzbekistan*

Аннотация: Ushbu maqolada voqeа-hodisalar va shaxslarni o‘z nomi bilan emas, balki ularning belgi-xususiyatlarini tasvirlash orqali yangidan nomlash hodisasi haqida so‘z boradi. Shuningdek kishilarga, ulardagi ijobjiy va salbiy holatlariga ishora qiluvchi biror laqab bilan atash mavjudligi to‘g‘risida ham fikr bildirilgan. Shundan so‘ng parafrazalar, ularning stilistik vosita sifatida nutqqa ko‘tarinkilik, obrazlilik baxsh etishi izohlangan. Parafrazalar predmet, voqeа va hodisalarni tasvirlash orqali yangidan nomlash ekanligi aytilib, ularning tuzilishiga ko‘ra turlari sanab o‘tilgan. Parafrazalar nafaqat jozibadorlik, obrazlilik va nutqni boyitish, balki uning mazmunini kuchaytirish uchun xizmat qilishi qayd etilgan. O‘z navbatida laqab lug‘aviy birligida to‘rt xil ma’no mujassamligi sharhlangan. Shu asnoda Rashod Nuri Guntekin “Choliqushi” romanidagi butun voqealar tizimini ma’lum bir parafrazalar bilan bog‘lab shartli ravishda uch qismga, ya’ni “Farida – Choliqushi”, “Farida – Ipak qurti”, “Farida – Gulbashakar” ajratilganligi aytilgan. Adib tomonidan asardagi voqealar ana shu parafrazalar atrofida jamlanib rivojlantirilganligi, yozuvchi esa ohoriy (orginal) estetik vositalar ijod qilganligi to‘g‘risida so‘z boradi. Asardagi har bir parafraza va laqab adibning noyob kashfiyoti ekanligi, ular romanda uslubiy vosita sifatida mohirlik bilan o‘z o‘rnida ishlatilganligiga urg‘u berilgan. Rashod Nuri Guntekin “Choliqushi” romani parafraza va laqablardan unumli foydalangani qayd qilingan. Yozuvchi o‘z asarida “Çalikuşu”, “İpekböceği”, “Gülbeşeker”, “Evliya parmaklığı”, “Küçük” parafrazalarini, “Sakallı Amca”, “Gourde”, “San çıyanı”, “Ayi Dayı”, “Sarı zalim”, “Sarı mahluk”, “Düldül”, “Odabaşı”, “Sevgili ayıcıklarım” laqablarini o‘z o‘rnida, mohirlik bilan qo‘llagani alohida ta’kidlangan va misollar orqali tahlil qilingan. Xulosa qismida laqablarning asosiy qismini turkiy so‘zlar tashkil etishi, ulaning ayrimlarining tarkibida forscha (*gül, dayı*) va arabcha (*zalim, mahluk*) so‘zlar uchragani, bittagina laqab французча (*gourde*) bo‘lib, o‘sha davr ruhiyatini berish maqsadida qo‘llangani izohlangan.

Калит сўзлар: yangidan nomlash, laqab bilan atash, estetik munosabat, parafraza, stilistik vosita, parafrazalarning turlari, laqab va uning to‘rt xil ma’nosи, Rashod Nuri Guntekin, “Choliqushi” romani, “Çalikuşu”, “İpekböceği”, “Gülbeşeker” parafrazalari.

PARAPHRASE AND NICKNAME ANALYSIS

*Muazzama Foziliya
Student
Faculty of Turkic Studies
Tashkent State University of Oriental Studies,*

Abstract: This article deals with the phenomenon of renaming events and individuals by describing their characteristics, not by their names. It has also been suggested that people have nicknames that refer to their strengths and weaknesses. Paraphrases are then used to describe speech as a means of stylistics. Paraphrases are said to be renaming by describing objects, events, and types, and their types are listed according to their structure. Paraphrases have been noted to serve not only to enrich charm, imagery, and speech, but also to reinforce its content. The lexical unit of the nickname, in

turn, has four different meanings. At the same time, Rashod Nuri Guntekin connects the whole system of events in the novel “Cholikushi” with certain paraphrases and divides them into three parts: “*Farida – Cholikushi*”, “*Farida – Ipak qurti*”, “*Farida – Gulbashakar*”. It is said that the events of the work are developed around these paraphrases by the author, and the author has created the original aesthetic means. It is emphasized that each paragraph and nickname in the work is a unique invention of the author, which is skillfully used in the novel as a methodological tool. It is noted that Rashod Nuri Guntekin’s novel “Cholikushi” effectively used paraphrases and nicknames. The author is in his work “Çalikuşu”, “İpekböceği”, “Gülbeşeker”, “Evliya parmaklısı”, “Küçük” parafrazalarını, “Sakallı Amca”, “Gourde”, “San çiyani”, “Ayı Dayı”, “Sarı zalim”, “Sarı mahluk”, “Düldül”, “Odabaşı”, “Sevgili ayıcıklarım” emphasis was placed on the skillful use of their nicknames in their place, and analyzed through examples. In the conclusion, the main part of the nicknames are Turkish words, some of them contain Persian (*gül, dayı*) and Arabic (*zalim, mahluk*) words, the only nickname is French (*gourde*)), in order to convey the spirit of the time explained.

Keywords: renaming, nickname, aesthetic attitude, paraphrase, stylistic means, types of paraphrases, nickname and its four different meanings, Rashod Nuri Guntekin, novel “Cholikushi”, “Çalikuşu”, “İpekböceği”, “Gülbeşeker” paraphrases.

Kirish

Butun jahonda, jumladan turkiy xalqlarda voqeа-hodisalar va shaxslarni o‘z nomi bilan emas, balki ularning belgi-xususiyatlarini tasvirlash orqali yangidan nomlash hodisasi uchraydi. Shuningdek kishilarga, ulardagi ijobiy va salbiy holatlariga ishora qiluvchi biror laqab bilan atash holati ham mavjud. Bizga ma’lumki, insonlarga berilgan har qanday tasviriy ifoda yoki laqabda qandaydir estetik munosabat mujassam bo‘ladi.

Parafraza (yunoncha “*paraphrasis*” – tasviriy ifoda, tasvir). Narsa, hodisani o‘z nomi bilan emas, ularni xarakterli belgi-xususiyatlari asosida tasviriy usul bilan ifodalash; shunday ifoda. Masalan: *dala malikasi* (*makkajo ‘xori*), *zangori olov* (*gaz*) kabi¹. Parafrazalar stilistik vosita sifatida nutqqa ko‘tarinkilik, obrazlilik baxsh etadi. Jamiyat taraqqiyoti talablaridan kelib chiqqan holda lug‘at tarkibini boyitadi. Nutq jarayonida takrorlardan, qaytariqlardan qochish imkonini beradi. Notiqni so‘zamollikka, tinglovchini esa falsafiy mushohada qilishga undaydi. O‘zbek tilidagi parafrazalarni o‘rgangan tilshunos olim Ixtiyor Umirov mazkur uslubiy vositalarga quyidagicha ta’rif bergan. Parafraza – predmet, voqeа va hodisalarni o‘z nomi bilan emas, balki ularning xarakterli belgi-xususiyatlarini tasvirlash orqali yangidan nomlashdir. Jumladan, *oq oltin – paxta, ziyolilar – ilmi kishilar, yashil fasl – bahor* va boshqalar². Parafrazalar necha so‘zdan tuzilishiga qarab quyidagi turlarga bo‘linadi: 1) bir so‘zdan iborat bo‘ladi. Masalan: *ziyoli* (*o ‘qimishli*), *fazogir*

¹ Азим Ҳожиев. Тилшунослик терминларининг изоҳли лугати. Тошкент: “ЎЗМЭ” нашриёти. 2002. 80-бет.

² R.Rasulov, I.Umirov. Parafrazalar izohli lug‘ati. Toshkent: “O‘qituvchi” nashriyoti. 1996. 5-bet.

(*kosmonavt*), *ojiza* (*ayol*); 2) ikki so‘zdan iborat boladi. Masalan: *kumush tola (pill)*, *Rum qaysari (Yildirim Boyazid)*; 3) uch so‘zdan iborat boladi. Masalan: *g‘azal mulkining sulton* (*Alisher Navoiy*), *erk va ozodlik kuychisi (Abdulhamid Cho‘lpon)*; 4) to‘rt so‘zdan iborat bo‘ladi. Masalan: *O‘zbek milliy romanchiligining asoschisi (Abdulla Qodiriy)*, *O‘zbek milliy estradasining asoschisi (Botir Zokirov)*.

Parafrazalar nafaqat jozibadorlik, obrazlilik va nutqni boyitish, balki uning mazmunini kuchaytirish uchun ham xizmat qiladi. Shuningdek jamiyatning olg‘a qadam qo‘yishiga to‘sinqlik qilayotgan illatlarni fosh qilish, ularga qarshi kurashga chaqirish maqsadida ham qo‘llaniladi. Binobarin parafrazalar predmet, voqeа-hodisalarning o‘z nomi orqali yuzaga chiqmagan muhim xususiyatlarini tasvirlab, bo‘rttirib, izohlab va to‘ldirib ko‘rsatishda muhim nutqiy vosita hisoblanadi.

Laqab (arabcha “ikkinchi nom”, “laqab”, “taxallus”). 1. Biror xususiyatiga ko‘ra, kishiga hazil qilib yoki masxaralab berilgan qo‘shimcha nom. Shuningdek biror maqsad, zaruriyat bilan o‘zgartirib olingan boshqa nom. Masalan: *Unga “Mitti” ... laqabini qauysi hazilvon qo‘ygan bo‘lsayam topib qo‘yibdi* (H.N.). *Men amir odamlari qo‘lidan qochib, yigirma besh yildan beri o‘z joyimni o‘zgartirib, “xatirchilik” laqabi bilan yurmoqda edim, shuning uchun senlar meni o‘lgan deb o‘ylagansizlar* (Ayniy). 2. Taxallus. Masalan: *Muhammad Aminxo‘jani endi xalq Muqimi deb taniy boshladi. Seni ham xalqqa bir laqab bilan tanitishni istayman! Sening laqabing Mavlaviy bo‘lsin dedi ustoz* (S.A.). 3. Familiya. 4. Hayvonlarga qoyilgan nom. Masalan: **Chalma** va **Medunka** laqabi bo‘lgan ikkita g‘unajinning suti tekshirib boriladi³ (N.M.). Ushbu izohdan ma’lumki, laqab lig‘aviy birligida to‘rt xil ma’no mujassamdir. Adiblar o‘z asarlarida mazkur so‘zining ana shu ma’nolaridan unumli foydalanishadi. Bu esa har bir tilning milliy jozibasini yanada oshirishga xizmat qiladi.

Rashod Nuri Guntekin “Choliquushi” romanidagi butun voqealar tizimini ma’lum bir parafrazalar bilan bog‘lab shartli ravishda uch qismga ajratgan. Bular: “Farida – Choliquushi” (8-249 betlar), “Farida – Ipak qurti” (250-266 betlar), “Farida – Gulbashakar” (267-404 betlar). Asardagi voqealar ana shu parafrazalar atrofida jamlanib rivojlantirilgan. Adib o‘zidagi bor mahoratini ishga solib ohoriy (orginal) estetik vositalarni ijod qilgan. Roman sarlavhasiga chiqarilgan *choliquushi – chittakning sarguzashtalari* bilan tasvir boshlanadi. O‘zi jimitdek, ammo dag‘dag‘asi olamni buzuvchi o‘sha qizaloq kitobxonning qalbiga chuqur o‘rnashib, unga nisbatan ijobiy munosabatning uyg‘onishiga sabab bo‘ladi. Asardagi har bir parafraza va laqab adibning noyob kashfiyoti hisoblanadi. Ular romanda uslubiy vosita sifatida mohirlik bilan o‘z o‘rnida ishlatilgan:

³ Ўзбек тилининг изоҳли лугати. Беш жилдли. Иккинчи жилд. Тошкент: “ЎЗМЭ” нашриёти. 2006. 492-бет.

1. “Çalikuşu”. Ushbu nom Faridaga tinib-tinchimasligi, sho‘xligi, qo‘rqmasligi va g‘ayratini nazarda tutib berilgan. Masalan: 1) *Fırsat buldukça oraya tırmandığımı ve tehditlere kulak asmadan teneffüs sonuna kadar daldan dala atladığımı gören muallim bir gün*, “*Bu çocuk insan değil, çalikuşu!*” diye bağırmıştı (23-bet). Пайти келди дегунча ўшанга тирмасиб чиқиб олганимни, нўписаларга қулоқ солмай танаффус охиригача шохдан-шохга иргизганимни кўрган муаллимам: “*Бу одам боласи эмас, чолиқуши*”, – деб койиган эди; 2) *İşte o günden sonra adım unutulmuş ve herkes beni “Çalikuşu” diye çağırmaya başlamıştı. Bilmem nasıl, sonradan bu isim, aile arasında aldı yürüdü ve Feride adı bayram elbiseleri gibi pek sayılı günlerde kullanılan resmi bir ad olup kaldı* (23-bet). Ана шундай қилиб, ўша кундан бошлиб асл номим унумилди-ю, ҳамма мени “Чолиқуши” деб атайдиган бўлди. Билайман, бу исм кейинчалик қандай қилиб оиласизга ҳам ўтди-ю, **Фарида** отим байрам кийими сингари жуда кам қўлланадиган расмий от бўлиб қолди.

2. “İpekböceği”. Mazkur nom Faridaning chiroyli husni, og‘ir tabiatı, vazminligi, bilimdonligi va muomala madaniyati uchun berilgan. Masalan: – “*İpekböceği*” benim yeni ismim. Çalikuşu bitti. Şimdi “*İpekböceği*” çıktı (250-bet). “**Ипак қурти**” – менинг янги лақабим. Чолиқуши битди. Энди “*Ипак қурти*” чиқди.

3. “Gülbeşeker”. Ushbu nom Faridaning yuzidagi beqiyos tovlanuvchi tiniq rangi, sog‘lom tabiatı, go‘zal muomalasi va xatti-harakati uchun berilgan. Masalan: – *Zavallı Feride’ciğim, sen ne kadar safsin! Gülbeşeker, Ç... erkeklerinin, bu güzel rengin için sana koydukları isim* (274-275-betlar). Бечора Фаридагинам, сен нақадар соғдасан! Ч... эркаклари шу чиройли рангинг учун сенга ғулбашакар деб ном қўйшишган!

4. “Evliya parmaklığı”. Ushbu nom Faridaning qo‘li doimo yara-chaqa bo‘lib yurgani bois berilgan. Masalan: *Bu sakallı amca, benim ellerime “Evliya parmaklığı” derdi* (20-bet). Ана шу соқолли амаки менинг қўлларимни “**Авлиё панжса**” дерди.

5. “Küçük”. Ushbu laqab o‘z farzandiday yaqin bo‘lib qolgan bir musofir va qaysar qizchaga harbiy shifokor tomonidan berilgan. Masalan: Fakat, tam bu dakikada, yüzünü çevirmiştir. Birdenbire: – *Vay küçük yine mi sen?* diye bağırdı (323). Лекин шу он у биз томонга ўгирildi-ю, бирдан: – **Вой, кичкина, сенмисан?!** – деб юборди.

6. “Sakallı Amca”. Mazkur laqab o‘sha insonning soqoli ko‘pligi, fahm-farosatliligi va topqirligi uchun berilgan. Masalan: *Bütün çocukların “Sakallı Amca” diye çağırıldıkları tuhaf bir akrabamız vardı* (20-bet). Ҳамма болалар “**соқолли амаки**” деб чақирадиган галати табиатли бир қариндошимиз бор эди.

7. “**Gourde**” (*asmakabağı, sukabağı, balkabağı*). Mazkur laqab Faridaganing tashqi ko‘rinishi va hissiy tuyg‘ularni pisand qilmasligi bois tengdosh qizlarning qisqa xulosasiga ko‘ra yashirin berilgan. Masalan: – *Ben değil herkes öyle düşünüyor... Sevgi içinde Çalkuşu bir hakiki gourde’dur, diyorlar. Türkçesini pek iyi bilmiyordum ama, gourde Fransızcada asmakabağı, sukabağı, balkabağı gibi bir manaya gelirdi* (46-bet). – *Менгина эмас, ҳамма ҳам шундай деб ўйлаиди... Севги бобида Чоликүши чинакам ғурд дейшишади. Туркчасини аммо унча яхии билмайман-у, лекин французчасига ғурд дегани осмақовоқ, сувқовоқ, болқовоқ маъноларини беради.*

8. “**San çıyanı**”. Ushbu laqab Komronning tusiga va sovuq harakatlariga ishora qilib Farida tomonidan berilgan bo‘lib, bu laqabda kelajak voqealarga ishora ham mayjud. Masalan: – *Ne dedin abla, ne dedin? Ben, sinsi san çıyanı... Müjgân, soluk soluğa kendini kurtarmaya çalışıyor, debeleniyordu* (64-bet). – *Нима дединг, она, нима дединг? Мен унақа сариқ чаённи... Мужсон ўлиб-тирилиб ўзини құтқазшига тиришар, типирчиларди.*

9. “**Ayı Dayı**”. Mazkur laqab o‘sha harbiyning tashqi ko‘rinishi, shakli-shamoyili va xatti-harakatlariga qarab askarlar tomonidan berilgan. Masalan: – *Yahu, yüzbaşım, hatırlın kalmasın ama sana: “Ayı Dayı” adını takanların yerden göße kadar hakları varmış* (206-bet). – *Хой, капитан, жаҳлинг чиқмасин, лекин сенга “Айиқ полвон” деб от қўйғанларнинг ҳаққи бор.*

10. “**Sarı zalim**”. Ushbu laqab mushukka qaratilib, uning rangiga nisbatan berilgan bo‘lsa-da, aslida adib tomonidan Faredanining his-tuyg‘ulariga aloqador holda tanlangan. Masalan: – *Nasıl, kuşu parçalandın mı, sarı zalim?* (268-bet). – *Хўши, сариқ иблис, қуичани парчаладингми?* – деб мазах қилдим.

11. “**Sarı mahluk**”. Mazkur laqab Komron tashqi ko‘rinishi, surati nazarda tutilib, Faridaning alamlı iztiroblari sababli berilgan. Masalan: *Diye eğleniyordum, içimde derin bir sevinç vardi. Yalnız bu sarı kediden değil, zavallı küçük kuşlara musallat olan bütün sarı mahluklardan öç almış gibi seviniyordum* (268-bet). *Кўнглимда чуқур бир қувонч уйғонди. Фақат бу сариқ мушукдангина эмас, балки бечора кичкина қуичаларга кун бермайдиган ҳамма сариқ маҳлуклардан ҳам ўч олгандай қувонардим.*

12. “**Düldül**”. Ushbu laqab o‘sha davrdagi eng muhim ulov hamda qadrdon do‘st bo‘lgan otga egasi tomonidan berilgan. Masalan: *Hastaneyi bıraktığı günden beri kâh günlerce evine kapanarak kitap okuyor, kâh askerlikten kalma çizmelerini çekiyor, sırtına jandarma gibi bir tüfek takarak Düldül’e biniyor: (düldül, onun pek sevdigi emektar atıdır) bu kıyafetle köylerde bakacak hasta, kendini meşgul edecek bir iş aramaya gitiyor* (337-bet). *Гоҳида эса аскарликдан ёдгор бўлиб қолган этикларини кияди-да, елкасига жандарм сингари милтигини осиб олиб, Дулдулига*

миниб чиқиб кетади (*Дулдул – унинг яхши кўрган қадрдан оти*). Кишилекларда айланниб юриб касал боқади, ўзини овутадиган нарсаларни қидириб юради.

13. “**Odabaşı**”. Mazkur laqab qadrdon va qo‘ligul bir bog‘bonga uy egasi harbiy shifokor Xayrullobek tomonidan berilgan. Masalan: *Evinde seksenlik bir sütanne ile “Odabaş” diye çağırıldığı topal bir bahçivan var* (337-bet). Уйида саксон яшарлик сунт энагаси билан у “**ўнбоши**” деб атайдиган чўлоқ боғбон қолади.

14. “**Sevgili ayıcıklarım**”. Mazkur laqab farzandlariday qadrlı va sevimli askarlarga mehribon va qattiqqo‘l shifokor tomonidan berilgan. Masalan: *Öyle anlıyorum ki, bu ihtiyar doktor, ne para için ne de bir vazife fikriyle askerlik ediyor, onun bir iptilası var: “Sevgili ayıcıklarım” dediği biçare neferlere muhabbet!* (326-bet). Билишимча, бу қари доктор армияда на пул учун ва на аскарлик бурчи учун хизмат қиласди. Унинг ўз интилиши бор: бу интилиши “**азиз айиқчаларим**” деб атаган боёкии солдатларга бўлган муҳаббатидир.

Xulosa sifatida aytish mumkinki, Rashod Nuri Guntekin “Choliquushi” romanidagi butun voqealar tizimini ma’lum bir parafrazalar bilan bog‘lab shartli ravishda uch qismga ajratgan. Bular: “*Farida – Choliquushi*”, “*Farida – Ipak qurti*”, “*Farida – Gulbashakar*”. Adib tomonidan qo‘llangan har bir parafraza va laqab ma’lum bir maqsadni kitobxonga yetkazish uchun vosita sifatida qo‘llangan. Laqablarning asosiy qismini turkiy so‘zlar tashkil etadi. Ayrimlarining tarkibida forscha (*giül, dayi*) va arabcha (*zalim, mahluk*) so‘zlar uchraydi. Faqat bittagina laqab французча (*gourde*) bo‘lib, o‘sha davr ruhiyatini berish maqsadida ishlatilgan. Tarixdan ma’lumki, shu paytlarda Yevropadagi o‘zlarini aslzoda deb hisoblaydigan odamlar qatlami fransuz tilida gapirlashganligi uchun mazkur laqab asarga kiritilgan.

Foydalilanigan adabiyotlar ro‘yxati

1. Азим Ҳожиев. Тилшунослик терминларининг изоҳли луғати. Тошкент: “ЎЗМЭ” нашриёти. 2002. 80-бет.
2. R.Rasulov, I.Umirov. Parafrazalar izohli lug‘ati. Toshkent: “O‘qituvchi” nashriyoti. 1996. 5-bet.
3. Иҳтиёр Умиров. Ўзбек тили парафразалари. Тошкент: “ЎзДЖТУ” нашриёти. 2004.
4. Р.Расулов, И.Умиров. Ўзбек тили тасвирий ифодаларининг изоҳли луғати. Тошкент: “Ўқитувчи” нашриёти. 1997.
5. А.Рустамов. Сўз хусусида сўз. Тошкент. 1987.
6. Д.Э.Розенталь. Словарь-справочник лингвистических терминов. Москва, 1976.

7. А.Шомақсудов, И.Расулов, Р.Қўнгуроев, Ҳ.Рустамов. Ўзбек тили стилистикаси. Тошкент, 1983.
8. Р.Қўнгуроев. Ўзбек тилининг тасвирий ифодалари. Тошкент, 1977.
9. А.Т.Рубайло. Художественные средства языка. Новгород. 1961.
10. Р.А.Будагов. Введение в науку о языке. Москва. 1958.
11. А.М.Ефимов. Стилистика художественной речи. Москва. 1957.
12. Р.Нормуродов. Ойбек ижодида перефразалар.
13. У.Турсунов, Ж.Мухторов, Ш.Раҳматуллаев. Ҳозирги ўзбек адабий тили. Тошкент, 1992.
14. Н.Шукуров. Услублар ва жанрлар. Тошкент. 1973.
15. А.Шомақсудов. Ўзбек тили стилистикаси. 2-қисм. Тошкент. 1974.
16. М.Миртожиев. Ўзбек тилида полисемия. Тошкент. 1975.
17. А.Содиқов, А.Абдуазизов, М.Ирисқулов. Тилшуносликка кириш. Тошкент. 1981.
18. Ё.Тожиев. Ўзбек тилида аффиксал синонимия. Тошкент. 1991.
19. М.Хайруллаев, М.Ҳақбердиев. Логика (Мантиқ илми). Тошкент. 1984.
20. Ҳ.Неъматов, О.Бозоров. Тил ва нутқ. Тошкент. 1983.